

Forbedring. Jeg siger, at, hvis man vilde koste saa Betydeligt paa Landpostvæsenets yderligere Udvikling, hvad jeg imidlertid ikke tror vilde være hensigtsmæssig for Diebliffet, saa maatte man heller skrive til at tage under Overveielse, hvorvidt det var muligt at bringe Posten til hver Mand's Dør, og denne Udtalelse støtter sig til den foreløbige Erklæring fra Postregjeditörerne om, at denne Forandring muligvis ikke vilde koste mere end den at lønne Udveglere; men naturligvis, denne Beregning støttedes til den Sum, hvortil de selv havde beregnet Beføstningen ved Ænningen af Udveglere, og ikke til det mindre Beløb, som ærede Medlemmer her tro, at denne Foranstaltning vil kunne gennemføres for. Med Hensyn til Anstæffelsen af Postdampskibet har den ærede Ordfører anstillet nogle Betragtninger, som det forekommer mig ikke, eller i det Mindste ikke umiddelbart, staa i Forbindelse med Spørgsmaalet, som det her foreligger. Her foreligger jo nemlig ikke Spørgsmaal, om den indgaaede Kontrakt er mere eller mindre fordelagtig for Danmark, men jeg skal dog i den Henseende bemærke, at det ærede Medlem var i nogen Vildfarelse med Hensyn til de Beregninger, han gjorde. Forholdet er nemlig det, at Overfludet deles lige, og jeg forstaa dette saaledes, at det er Nettoudbyttet af Driften, der deles. Til Forrentningen af den Kapital, som ligger i Materiellet, og til Afholdelsen af ekstraordinære Udgifter — derved menr jeg Reparationsarbejder og desl. — have vi en Overflodsum. Hvilke andre ekstraordinære Udgifter der er forbundet dermed, men som ikke komme med i Bruttoprovenuet, veed jeg ikke i Diebliffet. Jeg tror altsaa, at det økonomiske Udbytte stiller sig noget anderledes, end det syntes at fremgaa af den ærede Ordførers Udtalelse, men i hvert Fald er der ikke Spørgsmaal derom nu. Vi staa nu ligeoverfor en afluttet Kontrakt, til hvis Opfyldelse vi ere forpligtede, og jeg troer ingenlunde, at i det Tilfælde, vi ikke længere kunde opfylde Kontrakten, den fremnede Stat da er forpligtet til at give os 15 Maaneders Frist, inden den vil træffe Foranstaltninger til at faae udført det Gjern, vi have paataget os, men ikke udført, og det mod Regres til os. Jeg kan ikke indse at det fremgaa af, hvad den ærede Ordfører udtalte med Hensyn til Bestaffenheden af den Kontrakt, som er indgaaet mellem Danmark og Preussen. Naar vi ikke have Materiel til at udføre Postforbindelsen mellem Korsør og Kiel, kan den preussiske Regjering ikke være forpligtet til i 15 Maaneder at give Slip paa denne Forbindelse, men maa kunne træffe Foranstaltninger til at sikke sig Postforbindelsen med Danmark og maa kunne drage os til Ansvar, fordi vi ikke have opfyldt vor Kontrakt; — ja dertil skal jeg indskrænte mig.

Ordføreren (Solfstein): Jeg vil blot

tillade mig at rette en lille Misforstaaelse fra den ærede Ministers Side. Jeg har ikke villet drage en Parallell mellem Udgifterne til Postvæsenet og til det udfkrevne Mandskab; tværtimod, jeg har omtalt det udfkrevne Mandskab netop for at give et Exempel paa Noget, som jeg vilde erkjende kunde betegnes som kalkulatorisk. Naar nemlig en Lov bestemmer, at alt det udfkrevne Mandskab skal indføres, saa veed man ikke i Forveien, hvor meget Mandskab man faar, men man veed, at, hvad der kommer, skal man tage, og det koster saa og saa Meget. I saa Tilfælde er den Sum, som kommer til Anvendelse for at indføre Mandskabet en kalkulatorisk Sum. Dens Størrelse er ikke forud bestemmelig, men den afhænger til Punkt og Prikke af Lovens Bestemmelser, hvilket derimod ikke er Tilfældet f. Ex. med saadanne Summer, som vedrøre Sygehjælp, Bemyttelse af Papir, Lys og Sligt; thi der kommer Alt an paa den strenge Orden og Paapaselighed, som findes i vedkommende Administration. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Jæmeierier, da skal jeg ikke negte, at det forekommer mig, at jo længere man eksperimenterer, desto bedre maa Experimentet blive; men da den høitærede Minister har meddelt, at der vil fremkomme nye Oplysninger, saa skal jeg dog ikke udtale mig videre derom. — Den høitærede Minister udtalte, at der fra Postvæsenets Side var ytret noget Saadant som, at man kunde bringe Posten til hver Mand's Dør for den samme Beføstning; men den høitærede Minister bemærkede, at det naturligvis ikke var den samme Beføstning, som vi havde beregnet skulde udredes til Landpostvæsenet, nemlig omtrent et Par Hundrede Tusinde Kroner, men at det var den samme Beføstning, som Postvæsenet oprindelig havde beregnet vilde medgaa dertil (Indenrigsministeren: 5 a 600,000 Kr.). Ja, og i saa Tilfælde vilde denne Løste vistnok være værd at gjøre til Gjenstand for Overveielse. Hvad Dampskibet angaar, da skal jeg kun sige, at, naar der her er Tale om et Overflud, da er det Nettooverfludet. Disse 30,000 Kr. er det Nettooverflud, som bliver tilbage, efter at de ordinære Udgifter ere fraregnet. Blandt disse findes ogsaa Vedligeholdelsesudgifterne, men derimod er der ikke fraregnet Rente af den Kapital, der staaar i Skibene, og heller ikke Noget for den Risiko, der løbes. Jeg veed ikke en Gang, om alle Skibene have været asfurerede, men der har vist været en Tid, hvor de ikke vare det, og maatte ere de det ikke endnu. Endelig skal jeg bemærke, at der jo, dersom der skal bygges et nyt Skib, vil komme en stor Sum ind paa Budgettet, og jeg kan ikke se rettere, end at det er et uheldigt Diebliff til at bygge et nyt Skib, naar man slet ikke veed, om man overhoved vil beholde Routen. Spørgsmaalet er i al Korthed dette: Skulle vi bygge et nyt Skib paa en Tid, hvor vi ikke vide, om vi ville beholde denne Route? Dervedfor Preussen kan man